

Slovo starosty

Vážení občané, vážení zastupitelé, vážení přátelé,

blíží se Vánoce, jež by měly být časem radosti, klidu, štěstí a v křesťanském vidění světa svátky, které jsou oslavou narození Ježíše Krista. Tím jsou Vánoce především dobou naděje.

O Vánocích se obvykle překotné životní tempo zpomaluje a nacházíme konečně čas se zamyslet nad mnoha důležitými otázkami. Bilancujeme a činíme předsevzetí, jak zlepšit náš život. Podvědomě všichni toužíme po klidu, který je nositelem štěstí. Jak už to z rozmanitosti života vyplývá, každý vidí štěstí v něčem jiném.

Nepřeberné množství moudrých citátů nabízí podstatu štěstí ve zdraví, lásce, úspěchu či spáse duše. Moudrý člověk však ví, kde jsou hranice jeho možností.

Jak být šťasten ještě dnes a zde? Jedna cesta tu je. Vezmu si na pomoc prastaré čínské přísloví o pozemském štěstí, které říká: „Chceš-li být šťasten jeden den, opij se. Chceš-li být šťasten jeden rok, ožeň se. Chceš-li být šťasten celý život, založ zahradu, kterou zveleбіš.“ A to budiž zadáním nám, zastupitelům. Tou pomyslnou zahradou je naše město, a tak se všichni přičiníme o jeho zvelebení. Položme si při vánočním rozjímání pokorně ruku na srdce a třeba jen pro sebe si odpovězme na otázku: „Co konkrétního jsem udělal pro zvelebení našeho města?“ Nebude to trvat dlouho a stejnou otázku nám po právu položí občané, kteří nám dali svou důvěru.

Přeji Vám všem dobré zdraví, klid a štěstí nejen o Vánocích, ale i v roce 2016, jehož příchod brzy oslavíme.

Ing. Pavel Bartoš, MBA

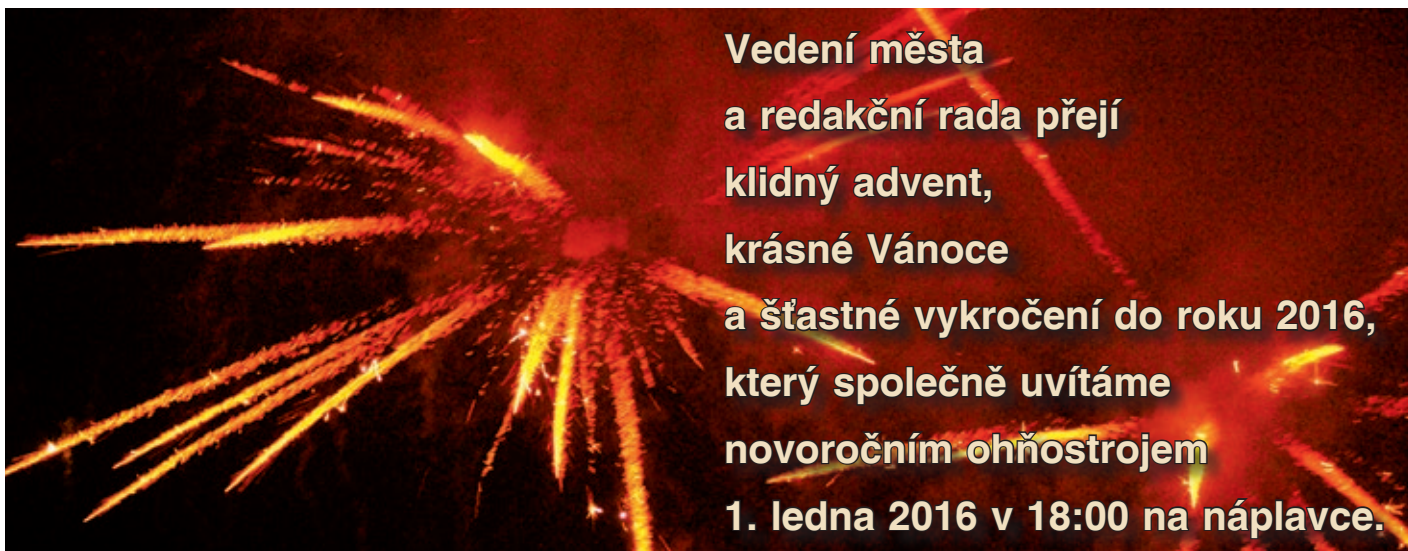
VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Tak jsme 21. listopadu do našeho města přivítali další malé občánky a zase to bylo slavnostní a dojemné. O program se postarali jen o málo větší, které před pár lety při podobném aktu rodiče také pokládali do městské kolébky a podepisovali se paní matrikářce do kroniky. Dnes už jsou z nich šikovní flétnisté a postarali se o hudební vložku, nebo coby předškoláci z MŠ zarecitovali roztomilé básničky, v některých případech dokonce svým nejmladším sourozencům. A tak jsme měli členy několika rodin na scéně i mezi přisedícími a všudypřítomná láska se do obřadní síně málem nevešla.

Dárky, kytičky, nezbytné focení a přání pana starosty, aby se dětem i jejich rodičům v našem městě dobře žilo, ukončilo vzácnou chvíli, na kterou budou rodiče určitě rádi vzpomínat a při prohlížení fotografií svým dětem jednou vyprávět.

Vedení města
a redakční rada přejí
klidný advent,
krásné Vánoce
a šťastné vykročení do roku 2016,
který společně uvítáme
novoročním ohňostrojem
1. ledna 2016 v 18:00 na náplavce.

Co se událo na radnici a ve městě v oblasti kultury, sportu i v zájmových organizacích od posledního vydání LN přinášíme v přehledu, z kterého jasně vyplývá, že jsme město živé a aktivní:

- 11.10. Sokol Libčice házená - Sokol Libčice – Zruč nad Sázavou
- 11.10. ZUŠ - Tanec a dílny v zahradě
- 11.10. LOĎ - Divadelní představení Ženitba
- 12.10. Pracovní jednání zastupitelstva města na radnici
- 14.10. Filmový klub - Seminář pro seniory „Jak se bránit podvodníkům“
- 16.10. SDH Libčice – Život hasiče ve filmu i realitě
- 17.10. Libčická plovárna - Vesnická zábava s Tondou Blínem
- 17.10. LOĎ - Divadelní představení Ženitba
- 21.10. Jednání zastupitelstva na radnici
- 24.10. Libčice 2018 - 1. Libčická prakiáda na Plovárně
- 25.10. Malina - Bazar pro dospělé v KDL
- 26.10. Den vzniku Československa - pietní akt u pomníku
- 30.10. Úpravy v exteriéru ZŠ
- 31.10. AFK Fotbal - Sokol Holubice - AFK Libčice
- 2.11. Rekonstrukce cesty k Porodnici
- 4.11. Jednání řídicí skupiny o strategickém plánu města
- 4.11. Jednání rady města na radnici
- 4.11. Oprava veřejného osvětlení v Letkách
- 5.11. Setkání DSO Od Okoře k Vltavě
- 6.11. Oprava chodníku na Náměstí Svobody
- 7.11. AFK Fotbal - AFK Libčice – Rapid Psáry
- 8.11. Fórum Libčice - Libčický běh
- 8.11. Zápas RSB v šachu Zlonice – Liběhrad Libčice
- 11.11. ZŠ - Podzimní dílny
- 10.11. Setkání DSO Údolí Vltavy
- 10.11. Rytířský turnaj bratrů Berouskových na náplavce
- 14.11. AFK Fotbal - SK Roztoky - AFK Libčice
- 14.11. Setkání Klubu seniorů v KDL
- 12.11. LOS/ZUŠ/Scandula/Osmička/Kulišek - Sv. Martin na náplavce
- 15.11. Zápas RSA v šachu Rakovník A – Liběhrad Libčice
- 17.11. Odhalení pamětní desky k výročí 17. listopadu
- 18.11. Jednání rady města
- 21.11. Vítání občánků
- 21.11. LOS - SnowFilm Fest v Libčicích na Plovárně
- 25.11. Jednání rady města na radnici
- 25.11. Klub seniorů - oslava výročí
- 27.11. LOS - Dílny s Karolínou
- 28.11. ZŠ - Vánoční trhy
- 29.11. ROZŘEŽ na Plovárně
- 30.11. Rozsvícení městského vánočního stromu

Více se dozvíte na městských stránkách www.libcice.cz a fotodokumentaci z většiny pracovních i zábavných událostí najdete tamtéž v sekci Galerie/Fotografie z akcí.

TERMÍNY UMÍSTĚNÍ KONTEJNERŮ

v II. pololetí roku 2015

NEDĚLE

prosinec 27. 12.

Kontejnery budou umístěny v uvedených termínech na těchto místech:

- Libčice n/Vlt.** - křižovatka ulic Nerudova, Palackého, Na Radosti a Tržní
- Libčice n/Vlt.** - Kralupská
- Letky** - Letecké nám.
- Chýnov** - ul. Ke Studánkám
- Chýnov** - Sídliště Pod Saharou k čp. 705 (vedle dětského hřiště)

ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY

17. listopadu 2015 byl v 18:00 zahájen slavnostní akt k uctění památky dvou stejným číslem označených dní, které od sebe dělí kulatých 50 let.

Starosta města Ing. P. Bartoš MBA vzpomněl ve svém projevu na pohnuté listopadové události roku 1939, kdy se pražští studenti vysokých škol rozhodli zúčastnit pohřbu zastřeleného studenta medicíny Jana Opletala. Jeho pohřeb, který se konal 15. listopadu, vyvrcholil v demonstraci a protesty studentů proti německé okupaci. Gestapo však tvrdě zasáhlo. Vysoké školy byly na rozkaz A. Hitlera okamžitě zavřeny a 1 200 studentů během následujících dvou dnů bylo zatčeno. Devět vedoucích představitelů studentské organizace bylo zastřeleno a ostatní byli odvezeni do koncentračního tábora, odkud se jich 35 už nikdy nevrátilo. 17. listopad 1939 se tak krutě zapsal do historie naší země a v r. 1941 byl v Londýně prohlášen za Mezinárodní den studentstva.

O padesát let později to byl v r. 1989 opět 17. listopad a opět studenti, kteří se při povolené manifestaci u příležitosti oslav Mezinárodního dne studentstva dostali opět do krvavého střetu s ozbrojenými složkami, tentokrát však s našimi. Tato událost dala vzniknout tzv. sametové revoluci, která naší zemi přinesla převratné změny.

Na to, jak tyto listopadové události probíhaly v Libčicích vzpomněla na slavnostním shromáždění Ing. Milada Kropáčková, která byla u toho. Byla jednou ze zakladatelek místní organizace Občanského fóra a stala se v r. 1990 jednou z prvních zastupitelů našeho města, zvolených po mnoha letech opět ve svobodných volbách.

Než Andrea Formánková zazpívala na závěr slavnostního shromáždění státní hymnu a pamětní deska byla odhalena, neopomněl pan starosta připomenout teroristický čin v Paříži, při němž v pátek 13. listopadu zemřelo 130 nevinných lidí, což našemu pietnímu aktu přidalo nečekaně nový rozměr.

K uctění památky všech, kteří přišli o život ve spravedlivém boji za svobodu, ale i těch, kteří se nebáli po mnoha letech omezující normalizace projevít svůj názor a statečně prosazovat změny v naší zemi a v neposlední řadě i těch, jejichž životy byly v novodobé historii zákeřně zmařeny díky nevýdatnému terorismu, zapálili přítomní občané svíčky a položili je pod naši novou pamětní desku.

Hannah Bartíková

NABÍZÍM PEČENÍ VÁNOČNÍHO CUKROVÍ

z domácích surovin - džemy, vejce, ořechy
- pouze z másla za cenu 380Kč/kg.

MÁTE OSLAVU, SVATBU?

Zajistím vám chlebičky, obložené mísy.

Telefon: 604 798 635

VÝMĚNA STARÝCH DOKLADŮ JEN DO 15. 12.

Správní odbor Městského úřadu Černošice oznamuje, že občanské průkazy, jejichž platnost končí, je třeba vyměnit co nejdříve, neboť po schválení novely zákona se chystá v závěru roku odstávka na úřadech.

V souvislosti s připravovanou novelou zákona o občanských průkazech a cestovních dokladech upozorňujeme občany, že zhruba od poloviny prosince 2015 až do konce roku 2015 nebudou přijímány žádosti o vydání nového občanského průkazu ani cestovního dokladu. Stejně tak nebude možné v uvedeném období předávat již vyhotovené doklady. Přesný termín bude zveřejněn poté, co bude oficiálně oznámen Ministerstvem vnitra ČR.

Důvodem plánované odstávky informačních systémů MV ČR je přechod na nový technický systém, který bude muset reflektovat legislativní změny, které jsou v současné době schvalovány.

Doporučujeme proto všem občanům vyřídit si záležitosti, které se týkají občanských průkazů a pasů včas.

Město Černošice

Městský úřad Černošice – správní odbor

Podskalská 1290/19, 120 00 Praha 2, spravni@mestocernosice.cz

VÝMĚNA PRŮKAZŮ OZP

Úřad práce ČR oznamuje, že do konce roku 2015 si mají držitelé dočasných průkazů osoby se zdravotním postižením (OZP) a průkazů mimořádných výhod možnost zajistit výměnu za nový průkaz OZP. V případě, že tak neučiní, nebudou moci po 1. 1. 2016 využívat žádné benefity a nároky, které jim z vlastnictví průkazu vyplývají.

Nový průkaz OZP má podobu plastové kartičky obdobně jako občanský nebo řidičský průkaz. Tento typ průkazu je odolný proti poškození a chráněný vůči jeho padělání. Nahrazuje všechny dosavadní průkazy OZP. Všechny tyto doklady jsou platné už jen do 31. 12. 2015. Úřad práce ČR (ÚP ČR) začal vydávat nové průkazy OZP v dubnu 2015. Vzhledem k tomu, že výměna se týká přibližně 300 tisíc klientů, je ještě stále řada lidí, kteří se s žádostí o výměnu na ÚP ČR dosud neobrátili. Chtěli bychom tímto apelovat na klienty, aby nenechávali vše na poslední chvíli a vyhnuli se tak zbytečnému čekání ve frontách na konci roku.

Pro účely vydání nového průkazu OZP je třeba doložit aktuální fotografii, která odpovídá formátu podobizny určené na občanský průkaz (rozměr 35 mm x 45mm). Stejně jako při každých úředních jednáních, musí držitel průkazu také prokázat svou totožnost občanským průkazem.

Lidé, kterým ÚP ČR přiznal průkaz OZP po 1. 1. 2014, nemusí vyplňovat žádnou žádost. Stačí, aby pouze doložili fotografii a podepsali příslušný formulář, který dostanou na přepážkách ÚP ČR.

Držitelé průkazů mimořádných výhod (kartonové průkazy, které vydávaly obecní úřady do konce roku 2011) a dočasných průkazů OZP, které ÚP ČR vydával podle legislativy účinné do 31. 12. 2013, musí před samotnou výměnou podat „Žádost o přechod nároku na průkaz OZP“. Až poté jim může ÚP ČR průkaz v nové podobě vydat.

http://portal.mpsv.cz/upcr/letaky/letak_novy_prukaz_ozp.pdf

SBĚRNÝ DVŮR

Protože se nám čas od času ve sběrném dvoře objeví odpad, který tam nepatří, rozhodli jsme se vám tímto znovu připomenout, k čemu sběrný dvůr za kulturním domem slouží.

Přijímáme:

Pneumatiky, suť, lednice, pračky, bojler, televize, počítače, monitory, tiskárny a další příslušenství počítačů, dále pak malé elektrospotřebiče, jako jsou např. žehličky, mixéry, mikrovlnné trouby, kulmy, fény, remosky atp. Přivést můžete i drobný kovový odpad – konzervy, žárovky, úsporné žárovky, upotřebené baterie – bateriové články.

Nepřijímáme:

Linoleum, koberce, plovoucí podlahy, polystyren nebo nebezpečný odpad, jako jsou barvy, ředidla, výbojky, zářivkové trubice, louhy, chemikálie, autobaterie atp.

Velmi vám děkujeme za to, že budete toto pravidlo dodržovat a využívat sběrný dvůr výhradně k tomu, k čemu je určen.

Jaroslav Čermák, technik správy majetku

Klub seniorů

2.12. Nobelova cena za literaturu:
Hemingway - Stařec a moře
Šolochov - Osud člověka

9.12. Ruční práce

16.12. Procvičování paměti

23.12. Program dle dohody

30.12. Oslavíme konec roku

Nové knihy

Cílek, V.: Něco se muselo stát. Nová kniha proměn, BOHEMICA 2014

Deaver, J.: Říjnový seznam, Domino 2015

Doerr, A.: Jsou světla, která nevidíme. Pulitzerova cena 2015, Moba

Goldflam, A.: POHÁDKY o nepotřebných věcech a lidech,
Nakladatelství Andrej Šťastný 2014

Green, J.: Sněží, sněží... YOLI 2015

Grün, A.: Vánoční příběh, Karmelitánské nakladatelství 2014

Neff, O.: TMA, PLUS 2015

Nicholls, D.: Tři na cestě, Argo 2015

Pancol, K.: Žluté oči krokodýlů, Pomalý valčík želviček, Veverky z Central
Parku bývají v pondělí smutné. Trilogie, Jota

Vaníček, H.: Duch a síla. Příspěvek k dějinám zahraničního odboje,
Academia 2012

Walliams, D.: Příšerná teta, Argo 2015

Šárka Sekerová

Nová povinnost pro plátců DPH od roku 2016!

Novelizace zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty vstoupila s účinností od 1. 1. 2016 plátcům DPH nová povinnost podávat tzv.

Kontrolní hlášení

- Nový druh daňového tvrzení obsahující vybrané údaje o plátcích, které plátce vykládá ve svém daňovém přiznání k DPH.
- Začlenění v rámci daní na základě své souhlasné evidence pro účely DPH.
- Za nepodání kontrolního hlášení hrozí sankce.

BOJ PROTI DAŇOVÝM PODVODŮM

Jedná se o zcela zásadní nástroj, který Finanční správa využije v boji proti rozsáhlým daňovým (zejména karuselovým) podvodům na DPH. Předpokládá se, že po zavedení kontrolního hlášení dojde ke zvýšení daňových příjmů v řádech miliard korun ročně.

KDY TO ZAČNE

První období, ve kterém se podává první kontrolní hlášení, je leden 2016, konkrétně 1. čtvrtletí 2016.

Právníci osoby	Fyzické osoby
podávají každý měsíc	podávají každý měsíc
podávají každý měsíc	podávají čtvrtletně
podávají každý měsíc	podávají čtvrtletně
podávají každý měsíc	podávají čtvrtletně

KONTROLNÍ HLÁŠENÍ SE PODÁVÁ ZA OBDOBÍ, VE KTERÉM PLÁTCE ŽEJMNĚ:

- plátců daň na výstupu (tj. vyplňuje řádky 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12 a 13 daňového přiznání k DPH)
- ukazatelů odměrných plnění v režimu přenesení daňové povinnosti (tj. vyplňuje řádk 25 daňového přiznání k DPH)
- uplatňuje nárok na odpočet daně na vstupu (tj. bude vyplňovat řádk 40, 43 daňového přiznání k DPH)
- ukazatelů nebo příjmu přičítaných plnění v režimu přenesení daňové povinnosti

KONEC PRAVIDELNÉHO DOCHÁZENÍ NA FINANČNÍ ÚŘAD

- Podání kontrolního hlášení musí být učiněno výhradně elektronickou formou.
- Od roku 2016 budou všichni plátců DPH bez výjimky podávat daňové přiznání k dani z přidané hodnoty pouze elektronicky!

ZPŮSOBY ELEKTRONICKÉHO PODÁVÁNÍ

Odeslání datové soubory prostřednictvím:

- Daňového portálu (aplikace EPO na www.daneelektronicky.cz)
- Testu způsobilosti odeslání Vám zabezpečí ověření správnosti formátu a struktury datové soubory. Pro jednoznačnou identifikaci podatele je možné využít jeden z následujících způsobů:
  - uznávání elektronický podpis
  - přihlašovací údaje do datové schránky
  - dotazníkové povolení na podnikatelských úředních v daňovém listu ve formě pro podání kontrolního hlášení (tj. e-tržnice)
- Datové schránky

Doporučujeme přednostně způsob elektronického podání prostřednictvím Daňového portálu (aplikace EPO na www.daneelektronicky.cz).

Tímto upatřením nevzniká povinnost zřít si datovou schránku ani uznávání elektronický podpis.

www.financnisprava.cz/kontrolnihlaseni

AMERICKÝ BROUK

Americký brouk je název pro mandelinku bramborovou. A ne název ledajaký. Používali jej čeští komunisté v padesátých letech 20. století při jedné z mnoha celorepublikových propagandistických kampaní, která měla očerňovat a ničit lidi hlásící se k demokratickým hodnotám a nesouhlasící s totalitním komunistickým režimem. Při likvidování tzv. třídního nepřítele se komunistům hodilo cokoli. Heslem této kampaně bylo: „Vypořádali jsme se s Horákovou, vypořádáme se s americkým broukem.“

Libčice byly vždy místem zemědělským. Nebylo divu, že si tu lidé pěstovali také brambory. A byl tu také jeden starší pán, který na svém záhumenku dělal totéž. Co mu taky zbývalo, když ho komunisté s celou rodinou vyhnali z rodného hospodářství a když musel za pomoci svých dětí a zcela bez příjmů žít.

S nikým se nepárat

Tak komunistická kampaň objevila, že ten starší pán má na záhumenku amerického brouka. A byl tu důvod, jak mu zasadit další ránu. V době totality se komunisté s nikým nepárali, tak se pán obratem ocitl na mnoho dlouhých měsíců ve vězení.

A pak tu dlouhé desítky let tito lidé vládli a vládli a vše, co nebylo podle jejich totalitního myšlení, tvrdě ničili.

Oranžové políčko

Kde že to políčko, na němž se objevil onen oranžový brouk, vlastně bylo? Je to zvláštní shoda náhod, ale bylo přesně tam, kde je dnes oblíbené dětské Oranžové hřiště.

Možná už se to stalo hrozně dávno a připadá nám to odtržené od dnešní doby. Já v takových a mnoha dalších věcech vidím i po tolika letech obrovské varování, protože dodnes se bohužel potkáváme s lidmi, kteří zkouší praktiky těchto nedemokratických dob používat i nyní.

Že ten pán v letech byl shodou náhod můj dědeček, není až tak důležité. Důležité je, abychom nezapomněli.

I taková může být vzpomínka na nedávné nekulaté výročí 17. listopadu.

Ing. Ilona Chrtová

SBÍRKA

Asi nikoho nemohly v minulých týdnech minout zprávy o situaci na chorvatsko-srbském pomezí. Přes otevřené hranice se tudy valila uprchlická vlna, počasi se horšilo. Pomoc uprchlíkům směřujícím dále do Evropy tu nabízeli i čeští dobrovolníci. I my jsme se rozhodli přispět, a proto jsme vyhlásili libčickou sbírku (ne)potřebných věcí (jak je všechno relativní). Ač předvánoční úklid nebyl hlavním důvodem, je listopadové pošmourno ideálním časem probrat skříň a protřídit přebytky garderoby. Možná i proto jsme v průběhu jediného týdne sesbírali deky, spacáky, bundy, mikiny, svetry, čepice a boty, které naplní takřka jednu dodávku. Situace se však změnila, hraniční přechod byl uzavřen a materiální pomoc vzhledem k nejasnému vývoji v oblasti nebyla momentálně žádaná. Proto jsme se rozhodli sesbírané šatstvo a ostatní materiál přesměrovat na východ, na Ukrajinu, do oblasti sužované válkou.

V okolí ukrajinského Donbasu působí brněnská organizace „Chut pomáhat“, která na přelomu listopadu a prosince vše převezme a věci převezve kamionem dál.

Na účet neziskové organizace „Chut pomáhat“ jsme poslali i drobný finanční příspěvek vybraný v průběhu sbírky. Převod celkem 786 korun je k vidění na transparentním účtu Libčického občanského spolku LOS na stránkách www.libcickekrizovatky.cz.

Účelem sbírky je pomoc potřebným v nouzi, a tak věříme, že tato změna v místě pomoci nikomu z dárců vadit nebude.

Za Libčický občanský spolek LOS

Ing. Tereza Nehasilová

Klíče z této zelené bundy si můžete vyzvednout na městském úřadě. Nebo že by šlo o nabídku ubytování?

NA DEN SVATÉHO MARTINA, VESEL SE KAŽDÁ RODINA...

Foto: Jiří Křenek

I tahle staročeská koleda zazněla na náplavce ve čtvrtek 12. prosince, kdy se konala letošní oslava svátku sv. Martina. Opět se nás sešlo mnoho – malí i velcí, s lampiony i se skleněnými lucerničkami. Průvod se ale letos poprvé vydal na cestu v čele se skutečným bílým koněm. Velký dík patří jak jezdce Šimové, tak i společnosti JRSK s.r.o. z Dolan (Koně u Jirásků), která svého bělouše a jeho zrzavého kamaráda laskavě Aniče na tuto akci zapůjčila.

Na plácku pod šroubárnou se zpívalo, legendu o sv. Martinovi nám ve velmi vtipném stínovém večerníčku připomněli ochotníci z LOŽI a na závěr zatančily zákyně místní ZUŠ spolu se svou paní učitelkou Lucií Charouzovou poetickou choreografií „Pozdraveno budiž světlo“.

Tradičně nechybělo několik ošatek a bedýnek martinských rohlíčků, čaj a pouštění skořápkových lodiček po Vltavě. Zkrátka příjemné setkání a k tomu s pěkným výsledkem – pro Boženku Hradilkovou (www.bozenkasma.cz) se vybralo 3 380 Kč, které jsme jí poslali na účet a za které její rodiče vzkazují do Libčic své poděkování.

Kateřina Judová

Foto: Jiří Křenek

ZŠ informuje

Čas ubíhá a přinášíme další přehled aktivit žáků a učitelů naší školy. Jejich program byl pestrý. Proběhlo několik exkurzí: Žáci prvního stupně se 16. 10. seznámili na Plovárně s prací hasičského sboru Libčice nad Vltavou, žáci deváté a osmé třídy podnikli 21. 10. výpravu za bližším poznáním Pražského hradu a žáci pátých tříd navštívili 5. 11. elektrárnu v nedalekých Dolanech.

Žáci si užili také kulturní akce. Muzikálové představení Kapka medu pro Verunku v divadle Hybernaria viděli 19. 10. žáci 3.A a 2.B. Třída 3.A se vydala za zážitky také do Prahy, 12. 11. navštívili její žáci představení Jak kohouti obarvili svět v divadle Minor.

7. 11. odcestovaly dvě učitelky anglického jazyka na studijní pobyt do Velké Británie. Jedná se o první část projektu Brána jazyků dokořán. Druhá část projektu se bude týkat žáků, podrobnější informace nabídneme aktuálně po jejich návratu. Svatý Martin letos na pomyslném bílém koni se sněhem nedorazil, ale nejen jeho svátek jsme oslavili na podzimních dílnách v naší škole. Děkujeme žákům, učitelům i rodičům za pomoc s přípravou a za příjemně strávené odpoledne.

Mgr. Drahomíra Raveane, ředitelka ZŠ

Setkání hasičů a dětí na Plovárně u příležitosti oslav 125. výročí založení SDH Libčice.

Foto: **Hannah Bartíková**

MŠ informuje

Uběhly první tři měsíce školního roku. Adaptaci těch nejmenších máme úspěšně za sebou a můžeme se naplno věnovat všem činnostem. Podzimní čas nabízí prostor pro vnímání změn v přírodě a posilování úcty k ní, ale také pro vytváření společných pravidel soužití v dětském kolektivu.

Učíme děti vnímat charakteristické změny v přírodě všemi smysly a za pomoci různých her s přírodními materiály nejen jejich fantazii ve výtvarné výchově, ale využíváme lístečky, šišky, kaštiny či žaludy k rozlišování barev, tvarů, velikostí i k počítání. Nejsme ale jen ve školce či na procházkách. Větší děti již od konce září jezdí na plavecký výcvik do Kralup a opravdu si to užívají. Myslíme i na kulturu, a tak děti v říjnu absolvovaly svou první společnou návštěvu divadelního představení o medvědích, které ideálně zapadalo do tématu o zimních spáčích.

A listopad? Na začátku samozřejmě nezbytná dávka strašení. Děti nejen z dýní vyráběly různá strašidýlka a přišerky, od kterých očekávaly ochranu před zlými duchy... Svatý Martin strašidelnou atmosféru zklidnil a pomohl rozsvítit svět barevnými lampičkami, které si děti samy vyrobily.

A už tu máme advent, pro děti asi nejkrásnější období v roce. Hned po návštěvě Mikuláše se naplno budeme věnovat příchodu Vánoc a připravám na jejich prožití se všemi zvyky, tradicemi a poezií. Vánoce s tím vším, co k nim patří, jsou pro děti a s dětmi bezesporu nejpříjemnější chvíle v zimním období. Ve školce budou vonět perníčky, třídy se budou pyšnit novou vánoční výzdobou a děti s neúnavnými učitelkami budou vyrábět malé dárečky a přáníčka pro své nejbližší. Tajemno přicházejících svátků jistě umocní i vyprávění biblického příběhu o Kristově narození.

V zahradě mateřské školy opět postavíme betlém, který bude slavnostně rozsvícen 9. 12. 2015 v 16:00 ve spolupráci všech tří libčických škol. Srdečně zveme všechny, kteří budou mít chuť se v tom předvánočním shonu na chvíli zastavit, spolu s dětmi si zazpívat koledy a potěšit se z jejich radosti.

Čekání na Ježíška nedočkavým dětem trochu ukrátíme dalším divadelním představením. Ty starší pojedou do divadla Lampion na „Ladovy Vánoce“ a všechny děti pak, bez rozdílu věku, zhlédnou ve školce představení „Vánoční hvězda“.

A pak už budou Vánoce a po nich nový rok se spoustou dalších akcí, které máme pro děti připravené. Ale o tom až v roce 2016, v kterém všem přejí hodně zdraví a štěstí.

Zdeňka Frantová, ředitelka MŠ

PODZIMNÍ DÍLNY V ZŠ

Kaštiny, šišky, větvičky, dýně, barvy, lepidla, nůžky a šikovné ruce dětí tvořily 11.11. ve školní jídelně pod vedením hrstky rodičů a spousty pedagogů podzimní dekorace.

Největší atrakcí byl výpěstek ze zahrady paní zástupkyně - obří dýně, kterou by bez pomoci panů učitelů křehčí část pedagogického sboru s dětmi nikdy nevydlabala, ani neumístila do školní zahrady, které byla po celý listopad nepřehlédnutelnou součástí.

To, že by školní kuchařky mohly klidně vařit v grand hotelu, to už dávno víme, ale jakou polévkovou delikatesu umí uvařit z 10 kil dýňové dřeně, to ocenily děti při obědě a my návštěvníci a přátelé školy až večer. K šálku kávy nechyběl zákusek, který byl - žádné překvapení - opět z dýně.

A tak jsme s dětmi dlabali dýně i zákusky a bylo nám hej!

Hannah Bartíková

Vnouček paní zástupkyně v dýni z vlastní zahrady.

Foto: **Hannah Bartíková**

ZŠ informuje

Advent je pro umělce nejinspirativnějším obdobím roku, a nejenak je tomu i v naší škole. Výtvarníci, herci, tanečníci, zpěváci i muzikanti jsou v jednom kole, neboť se podílí na různých předvánočních akcích nejen v našem městě, ale i v okolních obcích, kde vyučujeme. A tak tradičně hrajeme a zpíváme při rozsvěcení městských vánočních stromů, pořádáme koncerty, tančíme, kde se dá a vytváříme vánoční dekorace.

V prosinci můžete naše žáky ještě vidět a slyšet 14. 12. při Zpívání u betlému v MŠ, kam vás tímto srdečně zveme, a neměl bych zapomenout na vyvrcholení našich adventních akcí, kterým je Vánoční koncert v Libčicích, který se koná 21. 12. v 17:00 v katolickém kostele.

Pokud byste z nějakých důvodů nemohli přijít, tak vám i vašim dětem alespoň touto cestou přeji za sebe a celý pedagogický sbor klidné prožití vánočních svátků a budeme se těšit brzy na viděnou při nějaké školní akci v roce 2016.

Vladimír Kliment, ředitel ZŠ

OD KŘÍŽE KE KAPLIČCE

Sakrální architektura patří k nejkrásnějším prvkům krajiny, které ji zdobí jako drahokamy. Boží muka, kříže a kapličky jsou nedílnou součástí naší kulturní krajiny, která se utvářela po celá staletí. Nejsou často hodnotné z hlediska architektury, jde o díla formovaná místními staviteli nebo kameníky. Jsou ale prostou jednoduchostí srozumitelné všem. Často zdůrazňují místa, která neměla být zapomenuta, nebo jsou odkazem víry a účelu, proč byly postaveny. Tato paměť je často zpřetrhávána, a tak když procházíme krajinou, klademe si otázku, proč zrovna v daném místě vyrostla tato kaplička či tato boží muka.

Byly stavěny z místních surovin, většinou z kamene, čímž jsou odrazem přírodního charakteru svého širšího okolí, ne jako dnes, kdy stavíme a tvoříme z materiálů z celého světa a ztrácíme tak vazbu s okolním rázem přírody a krajiny.

Kříže, boží muka nebo kapličky navazují už na zvyky předkřesťanských kultů a rituálů, které se v našich zemích držely až do 11. století. Stromy, studánky, ale často i rozcestí a křižovatky byly posvátnými místy. V těchto místech pak křesťané začali vztyčovat kříže. Později, od doby pozdního středověku, byly stavěny kapličky, které často sloužily jako zastavení při poutích a procesích. Nejvíce jich vzniklo v období baroka, ale nepolevila ani v pozdější době. Především výstavba božích muk se znázorněním Krista v nejrůznější podobě se hojně prováděla až do přelomu 19. a 20. století.

Boží muka i kapličky často vyrůstaly u cest nebo hranic polí jednotlivých hospodářů, kteří je nechávali vztyčovat a podle nich nesly i své pojmenování. Jak bylo řečeno, prvními křesťanskými symboly vztyčovány ve volné krajině, byly dřevěné kříže. Ty se do dnešní doby nezachovaly a byly později nahrazovány kříži kamennými. Těmi nejstaršími dochovanými jsou

Boží muka v Chýnově.

tzv. smírčí kříže. Jsou tesány obvykle z jednoho kusu kamene a byly součástí mimosoudního vyrovnání mezi vrahem a rodinou pozůstalého.

Boží muka na rozdíl od jednoduchých křížů znázorňovala scény z křížové cesty, nebo přímo ukřižovaného Krista. Často byly tyto výjevy doprovázeny i krátkými texty. Stejně jako kříže, stavěla se i boží muka z vděčnosti Bohu nebo svatým za záchranu v nouzi, nemoci nebo nebezpečí.

Nejmohutnějšími z drobných sakrálních památek jsou kapličky a kaple. Jde o skutečné stavby v pravém slova smyslu. Existují dva typy. Výklenkové, ty jsou obvykle starší a také skromnější podobou. Tvoří je hranolová stavba s výklenkem, kde byl umístěn obraz nebo soška svätce. Druhým typem jsou tzv. prostorové kaple, které již zahrnují malou místnost pro jednoho nebo i více lidí. Příkladem je nedávno renovovaná kaplička v Letkách. Kapličky vznikaly už od doby baroka, ale „stavební horečka“ proběhla hlavně kolem přelomu 19. a 20. století.

Dalšími drobnými stavbami, které nalézáme spíše než ve volné krajině v intravilánu obcí, jsou zvoničky. Ty nebyly spojeny přímo s náboženskými motivy, i když někdy byly součástí kapliček. K jejich rozšíření došlo po r. 1751, kdy Marie Terezie vydala tzv. ohňový patent. Zvoničky tak byly prostředkem pro ohlášení požáru v obci. Sloužily i k měření času nejen každodenního, kdy se zvonilo poledne a klenání, ale času člověka, neboť sloužily i k zvonění umíráčku. Jednu z takových můžeme vidět u silnice v obci Černý Vůl.

V dnešní společnosti se víra vytratila ze srdcí většiny lidí a tak se tyto drobné stavby staly spíše jen odtazitými kulturními památkami, než součástí života. Přesto bychom měli mít na paměti, a možná o to více, že vstupujeme do období přicházejícího významného křesťanského svátku a že kříže, boží muka a kapličky v sobě skrývají příběhy našich předků.

Kaplička v Letkách.

Ing. Vít Penížek, Ph.D.

Vědecký pracovník ČZU Praha

Jak na život

STOLOVÁNÍ S DĚTMI

Kdyby mi někdo v dětství vyprávěl, že jednou moje dcera bude požitkářsky vyprávět o tom, co zrovna požřela ve školní jídelně a který šéfkuchař k nim zrovna zavítal, myslela bych si při tehdejší povinné dojíždění UHO - univerzální hnědé omáčky, že se musí jednat o sci-fi. Pravda je však taková, že jsme se jen narodili každá v jiném tisíciletí.

Všimli jste si, kolik času věnují média gastronomii? Většina přitom ale vydvihuje jen jídlo jako takové, ale samotný smysl stolování stojí mimo jejich pozornost, přitom gastronomie není jen vaření a konzumace, ale také kultivované stolování.

Jak děti na takové výchovné řeči reagují? V lepším případě to vyslechnou, pak si vezmou rohlík do jedné ruky a druhou už se sápo po tabletu...

Jak tedy z těch malých barbarů vychovat kulturní stolovníky?

Naučit se jíst příborem zvládne časem každý a běžně se v rodinách nepodávají několika chodové pokrmy, při nichž by si děti musely lámat hlavu, kterou vidličku použít k předkrmu a kterou k dezertu. Často se však setkávám s tím,

že děti při servírování pokrmu už dopředu hodnotí, zda se jedná o jídlo oblíbené či zatracované, nejlépe ještě za použití citoslovců jako „fuj“ nebo „br“, případně i doprovázené demonstrativním odchodem od stolu. Takové výstupy dětí obvykle neznamenají, že je v rodině špatný kuchař, ale že děti vnímají jídlo pouze z pohledu svých chuťových pohárků a nikoli jako společný rodinný rituál, který jim přináší radost bez ohledu na to, co mají na talíři. Při odstraňování tohoto nešvaru je třeba pohlížet si se dvěma zásadními faktory:

1) Děti žijí okamžikem. Pokud je nejsilnějším nebo dokonce jediným prožitkem při rodinném stolování propečený steak, pak je těžké odpoutat pozornost dětí od hodnocení jídla. V takovém případě je totiž obsah talíře jediným důvodem, proč dítě sedí u stolu. Naproti tomu, pokud dítě zakousí u jídla pocit skutečné blízkosti a radosti ze sdílení společné stravy, snižuje to význam toho, co vlastně jí. Věty typu „Co bylo ve škole?“ nebo „Umyl sis ruce?“ ovšem takové kouzlo určitě nevytvoří.

2) Děti do určitého věku zrovna neoplyvají empatií, ale když udržená maminka položí z posledních sil na stůl teplou večeři, má právo cítit, že její výkon je na Nobelovku, což dětem nedochází. Pokud však jiná dospělá osoba u stolu ocení kuchaře/kuchařku za jeho/její úsilí, upozorní děti na to, že tato péče není samozřejmostí. A nejlíp je, když je možné ocenit také děti za pomoc s přípravou. Pokud stolování začne třeba slovy „Děkuju vaší mamince, že zvládla pro nás všechny připravit večeři, i když u toho musela chovat naše miminko, které je nemocné a hodně pláče.“ a „Děkuju dětem, že mi v takové situaci bez řeči pomohly a prostřely krásně stůl.“, stává se ze společného jídla skutečný rodinný rituál zdaleka přesahující požitkářské vychutnávání sebelepších pokrmů.

Ze srdce vám přeji, aby štedrovečerní stolování, které nás brzy čeká, bylo opravdovým zážitkem kulinářským i společenským.

Mgr. Michaela Kopalová, rodinná mediátorka

JDĚTE DO HÁJE!

Pokud vás někdo v Libčicích pošle do háje, tak jděte, alespoň do toho nad Chýnovem. Skrývá se v něm mnoho zajímavého, možná se budete divit.

Chýnovský háj dnes tvoří jen část někdejší zalesněné plochy. Minimálně od doby bronzové zasahoval dále na západ, zalesněna mohla být celá vyvýšenina mezi Chýnovem a Turskem. Můžeme tak předpokládat na základě existence mohylového pohřebiště, díky němuž se tato lokalita dostala do povědomí archeologické veřejnosti, ale i místních obyvatel. Odborná pozornost se k háji obrátila poměrně pozdě.

Od vrcholného středověku nejen v Tursku rostl hlad po zemědělské půdě a bylo logické, že mu časem padne za oběť i lesem porostlá východní výspa turského katastru. V 19. století dopad této činnosti dokumentoval již mnohokrát zmíněný amatérský archeolog Václav Krolmus. Zatímco při první návštěvě v roce 1828 napočítal na lokalitě kolem 60 mohyl, v roce 1846 jich bylo pouze 46 a dnes jich stěží dohlédáme 43. Háj, o němž se můžeme domnívat, že byl posvátný, sloužil jako pohřebiště našich předků od střední doby bronzové do počátku doby laténské (cca 1500-500 let před naším letopočtem).

Sporadické nálezy ukazují, že do těchto mohyl se pohřbívalo ještě v raném středověku. Sto let starý výzkum odhalil jak mohyly čisté hliněné, tak i s kamenným pláštěm nebo volně proložené kamenem. Mezi skromnými nálezy vyniká časně laténská maskovitá spona, uložená v Národním muzeu (ještě o něco dříve si odtud Několik nálezu odnesl i Čeněk Ryzner). Můžeme předpokládat, že pohřebiště volně pokračovalo mohutnými mohylami, nasypanými na výrazných skalkách v okolí Turska, v nichž pravděpodobně odpočívali významní jedinci tehdejší společnosti. Zajímavostí také je, že na kraji Chýnova pod hájem byla prozkoumána osada časově odpovídající stáří nejmladších mohyl z doby laténské. Někdejší posvátnost pohřebního místa však v dnešní době nemá místo. V háji se stále více odráží vztah naší společnosti k přírodě. Pokud pomineme dřívější rozšiřování orné půdy, dostal háj pořádnou facku v podobě skládky, nasypané zde na turské straně v 70. letech, dodnes svými obnaženými odpadky ničící kouzelnou atmosféru místa.

Již několikrát jsem zmínil turskou stranu háje, jako by byla v lese označena. Pozornému návštěvníkovi totiž neunikne zajímavý svědek patrně středověkého původu, kterým je hraniční příkop, probíhající v severojižním směru napříč lesem. Nachází se na horním okraji svahu klesajícího k Chýnovu a nejstarší doklad jeho přítomnosti najdeme na plánu Václava Krolmuse. Dnes už si málokdo všimne této zajímavé technické památky, zvýrazňující katastrální hranici, která se ještě tu a tam

v zalesněných oblastech nachází. Pro lepší identifikaci je příkop provázen v zemi „zarostlými“ novověkými patníčky. Při budování této hraniční stavby si už nikdo kopečky v lese nespojoval s hroby předků, protože při kopání příkopu kopáči několik mohyl poničili.

Neméně zajímavou původem středověkou památkou jsou i pozůstatky úvozů starých cest. Díky automobilům dnes již nikdo neřeší fakt, že silnice z Libčic do Turska vytváří veliký oblouk, při kterém z Chýnova směřuje nejprve na jih, aby se na křižovatce oddělila od cesty do Úholiček a směřovala „správně“ na Tursko. Je to takové dnešní mrhání krokem, které ve středověku lidé neznali. Už při vzniku prvních stálých vsí se dbalo na to, aby existovalo spojení se vsí sousední, nejlépe v nejkratším možném provedení. Propojeny tak byly Libčice a Letky, Libčice a Chýnov, ale také Letky s Chýnovem. Původní Libčice tak měly samostatnou cestu do Úholiček mimo zmíněné sousedy, stejně tak z Letek chodili do Turska buď přes nebo okolo Chýnova. V dnešní době je většina takových cest již zaniklá.

V Chýnovském háji najdeme pozůstatky více cest. Ta dodnes běžně používaná vede do Turska. Je však pouze nejmladší koleji širokého svazku úvozů, který se nachází ve zhruba 100 metrů širokém pásu, šikmo probíhajícího lesem. Nejjižnější umístění téměř neznatelné mělké linie mohou být pozůstatkem nejstaršího spojení Chýnova, a vlastně i Libčic s Turskem. Zhruba v polovině dnešní lesní cesty se k východu odpoutává hluboce zahloubená cesta směřující k Debrnu a dále do oblasti Kralup. Vzhledem k tomu, že je tvořena maximálně dvěma úvozů, může odpovídat spíše novověkému období, nebo odráží méně frekventované dopravní spojení.

Mgr. Petr Nový

Archeolog Střeďočeského muzea v Roztokách

Výřez mapy I. vojenského mapování z druhé poloviny 18. století (zdroj: oldmaps.geolab.cz)

Jak to tenkrát vlastně bylo?

SLOUČENÍ OBCÍ 4. díl

V říjnových Libčických novinách jsme své vzpomínání na sloučení obcí ukončili v momentě, kdy letečtí občané protestovali proti tomu, aby se k nim tehdy ještě Libčice připojily. Navzdory tomu ale 22. srpna 1924 vydalo ministerstvo souhlas se sloučením obou obcí v jednu pod prozatímním názvem Letky-Libčice. Definitivní pojmenování mělo vzejít ze strany ministra vnitra až po slyšení stálé komise pro úřední názvy míst.

Letecká kronika v tomto momentě končí, a tak další vývoj událostí můžeme vyčíst pouze z písemností, které jsme našli v pozůstalosti významného leteckého rodáka Karla Války. Dochovály se průklepy korespondence z let 1932 a 1933 mezi leteckými občany, Obecním úřadem Letky-Libčice, kterému předsedal znovu zvolený bývalý starosta Letek Adolf Kříž, a Zemským úřadem v Praze.

O co leteckým občanům šlo? Především o to, aby název Letky nevymizel z map. Usilovali o to, aby zůstal alespoň zachován, sice prozatímní, ale již vžitý název Letky-Libčice a neměnil se na Libčice nad Vltavou, k čemuž vše špelo. Jak to nakonec dopadlo, všichni dobře víme, ale jak to bylo náročné jednání, jakou nespokojenost to v mnohých zanechalo a jak to ovlivňovalo vztahy mezi lidmi, zjistíme až po přečtení dochovaných textů. Letečtí patrioti nechtěli za žádnou cenu připustit, aby z názvu Letky vymizely. Mimochodem, víte, proč se Letky jmenují Letky? Údajně podle létajícího vodního hmyzu, který se prý tenkrát kolem řeky hojně vyskytoval. Nevíme to jistě, ale zřejmě se jednalo o vážky.

Vraťme se ale k tématu a pojďme si společně přečíst některé argumenty, kterými letečtí občané 18. června 1932 vyjádřili ve svém dopise adresovaném zastupitelům obce Letky-Libčice svůj odpor proti přejmenování obce: „Naše obec jest katastrálně mnohem větší, nežli obec Libčice, takže pojmenování toto nebylo by na místě, nehledě ani k mnohem větší daňové základně obce Letky oproti Libčicím.“ Pro názornost uvádíme, že Letky se rozprostíraly na rozloze 305,53 hektarů, Libčice měly rozlohu 263,24 a nejmenší Chejnov 142,92 hektarů.

Letečtí dále proti novému názvu argumentovali: „Pojmenování toto bylo by nespravedlivé proti vůli a přání občanů leteckých, jinými slovy řečeno bylo by to terorizování, což myslíme, by v naší svobodné československé republice nebylo na místě“.

Jak vyplývá z dalšího úryvku, občané Letek se těžko smířovali se samotným sloučením

obcí: „Již, proti naší vůli nuceně nám sloučení obou obcí, jest jen ku velké škodě obce Letek, a v opaku velkým prospěchem nejen obci, ale i občanům libčickým, kteří jsou zámyslně klamně informováni a štváří proti Letkám několika pány libčickými, kteří chtějí býti v historii své obce zapsáni jako zasloužilí mužové, ovšem na cizí účet.“

A šlo do tuhého, neboť letečtí občané se dokonce odvolávali na Washingtonskou deklaraci lidských práv, kde se mluví o sebeurčení národů. Chápali nové pojmenování obce proti jejich vůli za nedemokratické a nazývali to terorem. Obávali se také, že by železnice mohla zrušit i vlakovou zastávku Letky, k čemuž naštěstí nikdy nedošlo. Žádali zastupitelstvo obce Letky-Libčice, aby byl jejich protest respektován a byl neprodleně předložen k vyřízení vyšší instanci, tedy ministerstvu vnitra.

To se stalo, a dokonce v neuvěřitelně krátkém čase, neboť starosta A. Kříž za letecké intervenoval pouze čtyři dny po obdržení jejich protestu a poslal na Okresní úřad dopis, z něhož citujeme část, která dokumentuje ne zrovna přátelskou atmosféru mezi lidmi: „Zrušením názvu obce Letky byl by klid a spokojenost v obci ohrožen, vyvolávány by byly srážky ve schůzích rady i zastupitelstva a rovněž v místnostech zábavních a jinde...“

Jak napínavé bylo čekání na odpověď a co se mezitím v obcích dělo se můžeme jen domnívat, ale fakt je, že to trvalo skoro rok a půl, než konečně 4. listopadu 1933 bylo zastupitelstvu obce Letky-Libčice doručeno ze Zemského úřadu v Praze velmi stručné vyjádření o tom, že ministr vnitra ustanovil podle tehdy platného zákona pro obec Letky-Libčice nový úřední název Libčice nad Vltavou s tím, že názvy osad zůstávají nezměněny.

Možná si myslíte, že to tím skončilo, ale to byste letecké občany opravdu podcenili. O tom ale zase až příště.

Hannah Bartíková a Jiří Hálal

Letky-Libčice

JE NAŠE ARMÁDA AKCESCHOPNÁ?

Rozhovor s JUDr. Petrem Miňovským, podplukovníkem v záloze.

Na důkaz toho, že vedu rozhovor se skutečným odborníkem přes armádu, se pokusím stručně popsat jeho vojenskou kariéru. Po maturitě v r. 1966 úspěšně absolvoval náročné přijímací řízení a nastoupil na Ženijně technické učiliště do Bratislavy, které ukončil s hodností poručíka v r. 1969. Poté nastoupil do aktivní služby nejdříve k posádce v Prešově, později v Terezíně a pak v Rakovníku, kde se stal už coby kapitán nejmladším ženijním náčelníkem ČSLA. Po absolvování vysokých škol opustil „své vojáky“, jak je rád nazývá a již jako důstojník štábů na různých stupních velení s jazykovou specializací jezdil po útvarech za účelem kontrolní činnosti. Svou vojenskou kariéru ukončil v hodnosti podplukovníka a po dosažení 55 let odešel do vojenského důchodu. Na výzvu generálního štábu Armády České Republiky vstoupil v r. 1999 po absolvování výcviku do armádních aktivních záloh.

Lidé narození po roce 1989 už těžko budou chápat zlidovělé výroky jako např. vojna není kojná, vojna jako řemen, nebo to okřídlené, že vojna dělá z chlapce muže. Vyslít si, že to tak opravdu při dřívější povinné vojenské službě bylo?

Myslím, protože vojna jako sekundární produkt skutečně vychovávala mladé muže ve věku 19-21 roků k disciplíně, osobní a kolektivní hygieně, zvyšování fyzické zdatnosti, kolektivismu, kamarádství, umění ovládat různé druhy výzbroje, podřízovat se rozkazům a být připraven položit i to nejcennější - vlastní život - za vlast, což je ostatně součástí vojenské přísahy.

Hlavní náplní vojenské služby byla příprava na boj. Je to tak?

Samozřejmě a nebojme se to pojmenovat jasně. Jednalo se skutečně o přípravu na válku, čemuž byla tehdy pro většinu vojáků dvouletá prezenční služba podřízena.

Mělo to smysl? Spousta mužů, kteří tenkrát byli na vojně, by vám teď asi řekla, že to byla ztráta dvou let života.

Musíme se na to dívat optikou doby před rokem 1989, nikoliv optikou současnosti, jak se často stává. V tehdejší bipolární rozděleném světě, kdy proti sobě stála dvě jasně vymezená vojenská uskupení Varšavská smlouva a NATO, hrála naše armáda svou důležitou roli pro zajištění rovnováhy sil ve světě a pro zachování míru. Povinností armády je připravovat se v míru na válku, což je součástí nezbytné bezpečnostní prevence.

Letos to bude už kulatých 70 let, kdy žijeme v míru, tedy alespoň v našich zeměpisných šířkách.

Myslím, že si ve světle současných událostí toho dosavadního klidu zbraní u nás budeme vážit čím dál více.

Byl byste pro znovu zavedení povinné vojenské služby?

Nebyl. 21. století je stoletím tak vyspělé techniky a sofistikovaných zbrojních systémů, že by ani intenzivní dvouletá základní služba nezajistila jejich dokonalé zvládnutí.

Takže profesionální armáda?

Jednoznačně. Profesionalizace armády je jediným řešením, jak sledovat vědecký pokrok, průběžným učením udržovat odbornost vojáků a zajistit tak kvalitní ovládání současné vojenské výzbroje a výstroje.

Raději méně pořádně vyškolených vojáků, než stovky pěšáků?

Přesně tak. Dnes již nelze čelit technickému pokroku kvantitou. To by nás vrátilo do období napoleonských válek a „kanonenfutter“.

Rychle lovím v němčině a překládám - potrava pro kanóny?

Překládáte správně. Je to trochu drsný vojenský slang, který ale přesně označuje vojáky, kteří byli posíláni do předem prohraných bojů – rovnou na smrt.

Doufám, že toto známe už jen ze starých válečných filmů, kdy šly řady vojáků s puškami a bodáky proti kanónům.

Nebojte, toto je dnes v západní civilizaci považováno za nemorální a není to součástí oficiálních vojenských doktrín. U nás platí úcta k životu každého vojáka a navíc, moderní voják je příliš drahý s ohledem na náročný výcvik, než aby byl zbytečně poslán na smrt.

Vraťme se raději do současnosti. Často slychám názory, že vydržovat si u nás armádu vlastně nemá žádný smysl a že je to zbytečný luxus.

Mít vlastní armádu určitě smysl má. Dokonce to je povinnost státu mít vlastní armádu, která je schopná ubránit teritorium země a obyvatelstvo v ní žijící. Promiňte mi to přirovnání, ale stejně jako pro ostatní živočišné druhy, platí i pro lidskou společnost jasný přírodní zákon. Není-li živočišný druh schopen ubránit své teritorium, je odsouzen k migraci, ne-li přímo k zániku.

Má naše současná armáda kapacitu ochránit naše hranice?

Chránit hranice je primární úkol cizinecké policie, ale armáda v současnosti na hranicích opravdu slouží. Ne, že by suplovala roli policie, ale slouží ve smíšených hlídkách s policií, neboť armáda na rozdíl od Policie ČR vlastní technické prostředky, které jsou k ochraně hranic státu nezbytné. A ano, naše armáda je v případě nutnosti schopná ubránit hranici našeho státu.

Nedávno jste byl přizván jako expert do televizního pořadu Máte slovo, který byl věnován armádě. Velmi se tam diskutovalo o tom, zda je hlavním důvodem větších investic do naší armády enormní vlna imigrantů do Evropy. Je to tak?

Možné to je, ale armáda byla od roku 1993 i přes výtky aliance NATO, jejíž jsme součástí, krácena ve výdajích a to až o 50% sjednané částky 2,2 % HDP. Tak se nemůžeme divit, že současná vládní koalice v době ekonomického růstu postupně napravuje deficit, který vznikl za předchozích vlád. Že to je zrovna v době uprchlické krize, je jen shoda náhod.

Je uprchlická krize zdrojem potencionálního nebezpečí?

Dnes již není žádným tajemstvím, že Brusel a evropsí lídři přiznávají, že na takovou situaci, kdy se statisíce lidí valí do Evropy, jsme nebyli připraveni. Tuto uprchlickou krizi lze přirovnat k útoku za použití zbraně hromadného ničení. Evropa byla de facto bez jediného výstřelu obsazena.

Proč to říkáte? Přeci všichni ti zoufalí lidé, kteří se bojí stejného nepřítele jako my, nejsou našimi nepřáteli?

Proč to říkám? Z webových stránek lze vyčíst, že vypravený transport s běženci z Rakouska dojde do cílového místa v NSR, ale bez mužských běženců, a nikdo neví, kde jsou. Zpravodajská služba NSR BND na svém oficiálním serveru uvádí, že se formují v Německu guerillové skupiny, které se vyzbrojují bodnosečnými zbraněmi. Není právě toto důvod k aktivnímu zbrojení a přípravě na obranu?

Jsem sice „kapitánská dcerka“, ale fakt nevím, co to je guerillová skupina.

Guerilla je označení pro záškodnickou válku, která vychází z toho, že i menší vojenské jednotky mohou způsobit značné potíže lépe vyzbrojenému a organizovanému nepříteli.

Tedy partyzáni?

Přesně tak. Upřímně řečeno, i v 21. století je partyzánský boj velmi efektivní způsob, jak škodit nebo se naopak bránit technicky vyspělejšímu i početně silnějšímu nepříteli.

Jestli to není tajné, kolik máme teď vojáků?

Tabulkový stav je 24 000 profesionálních vojáků, ovšem aktuální stav je 19 000.

Jenom? I těch 24 000 se mi zdá málo.

Byly doby, kdy stát měl až 250 000 mužů a žen ve zbraní, a to bez příslušníků dalších ozbrojených sborů.

A to říkáte, že je naše armáda akceschopná?

Osobně se domnívám, že při plné naplněnosti tabulkových stavů by počet 25 000 vojáků a vojaček byl dostačující, ale je zde jedno velké ale, které se v těch číslech občanům skrývá.

Vy mě děsíte.

V těch tabulkových počtech 24 000 vojáků a vojaček jsou započítáni i důstojníci, praporčíci a poddůstojníci, kteří nejsou zařazeni bezprostředně do bojových jednotek, ale jsou součástí aparátu, kam patří jednotlivé stupně velení a týlového zabezpečení, logistiky, IT odborníci, letecký personál a další druhy zbraní, které by se bezprostředně na boji nepodílely. Jsou to podpůrné jednotky a systémy, bez kterých se ale žádná bojová činnost neobejde.

Kolik tedy máme těch skutečných bojovníků?

Dle hrubého odhadu do 5 000 tisíc.

A máme nějaké záložky?

Aktivní zálohu tvoří cca 1 200 bývalých vojáků, kteří jsou již mimo aktivní službu a jsou mezi nimi i vojáci z minulého režimu.

Lze s nimi počítat?

Část z nich je připravena vést bojově taktickou činnost a část zabezpečuje vedení této bojové činnosti (štáb, velení, řidiči, spojaři a další specializace), které se bezprostředně na případné bojové činnosti nijak nepodílí.

Ale vojenský výcvik mají, ne?

Samozřejmě, bez toho by to nešlo, ale se záložky, jak jste je nazvala, se při ohrožení či živelných pohromách počítá spíše ke střežení státu a vojensky důležitých objektů, jako je např. Vltavská kaskáda, muniční nebo jiné sklady, případně se podílí na ostraze jaderných a jiných elektráren.

Aha, jestli to chápu správně, tak záložáci nejsou plnohodnotnou náhradou za vojáka – bojovníka.

Nerad to připouštím, ale na doplnění bojových jednotek se zapomíná. Je fakt, že v boji jsou zranění, zajatí, nezvěstní a mrtví. Proto bychom pro těch 5 000 bojovníků měli mít 5 000 rezervistů, ale ty nemáme.

Mohla bych se stát i já aktivní záložáčkou?

Každý občan bez ohledu na pohlaví, který dosáhl 18 let, nepřesáhl 60 let a je zdravý, se může přihlásit u příslušného vojenského úřadu k dobrovolné službě v aktivní záloze.

Aha, tak to už jsem prosvihla. Neměla by ale armáda nějak zvýšit zájem mladých ať už o aktivní zálohy, či rovnou o profesionální dráhu vojáka?

Jsem přesvědčen o tom, že ve vojenském marketingu má naše armáda velké rezervy. A musí se s tím hnout, protože je nezbytně nutné najít a motivovat mladé lidi, aby v armádě našli svou seberealizaci. Armáda musí co nejdříve doplnit chybějící stavy.

Nevím, jak je tomu dnes, ale když my jsme byli malí, tak si kluci pořád hráli na vojáky.

Dnes si také hrají, ale prostřednictvím počítačových her, ke kterým mám zcela vyhraněný názor, protože ta virtuální realita, která se dětem ze všech stran nabízí, je přímo mrzačí. Když se pak ocitnou ve skutečné realitě, tak si s ní nevědí rady. Od toho už je jen krůček k drogám, které jim pomohou opět se oprostit od skutečného světa. Velmi nebezpečný začarovaný kruh, který je produktem dnešní doby.

Na vojáky si hrají ale i dospělí. Mám na mysli např. nadšence pro paint-ball, kteří utrácejí majlant za luxusní vojenské oblečení i zbraně, které vypadají jako opravdické.

To je ta lepší varianta, když dítě, které se v dětství bavilo virtuální hrou na vojáky, se v dospělosti organizuje v klubech, kde se imituje boj v reálném terénu s air-softovými zbraněmi. Lze to považovat za druh sportu, protože bez určité fyzické zdatnosti ani ve hře na vojáky neuspějete.

Stále je to ale jen hra. Pochybuji, že by tito víkendové vojáčci chtěli jít na vojnu.

Kdo ví, jak by obstáli ve skutečném boji, kde musí voják často čelit velkému nepohodlí, dodržovat přísnou disciplínu, být statečný a mít stále na mysli, že jemu a jeho kamarádům jde opravdu o život. Jsem si jist, že si nikdo u toho počítače ani při paint-ballu neuvědomuje, co skutečný boj je. Jaká hrůza nastane, když vám, nebo vašemu kamarádovi, utrhne mina končetinu, nebo střešina vnikne...

Ne, prosím, to ne. Vím, že bychom před realitou neměli zavírat oči, ale ta představa je děsivá.

My nesmíme před realitou zavírat oči. Vedeme tento rozhovor pouhý jeden den po brutálních útocích v Paříži, kde se přesně to, o čem ne-

chcete slyšet, stalo. Zemřelo tam 130 nevinných lidí a stovky jich bylo vážně zraněno a otřeseno.

Máte pravdu. Nejbližší čas nám odpoví, zda se Evropa dokáže dostatečně opevnit a nedovolit, aby se něco tak hrůzného opakovalo. Můžeme se spolehnout na pomoc NATO?

Jistě, ale já jsem toho názoru, že každá země si má umět ochránit své území a ne se jen spoléhat na to, že to za nás udělá někdo jiný.

Jak si naše armáda v NATO vede?

Podle dostupných zpráv velmi dobře. Početně se samozřejmě nemůžeme srovnávat s armádou Polska nebo Německa, ale určitě obstojíme ve srovnání s armádami ostatních států. Ne nadarmo je náš generál Petr Pavel v NATO mužem číslo dva.

Přiznám se, že už je mi z toho našeho válečného rozhovoru poněkud úzko. Pojdme jej na závěr trochu odlehčit. Brzy budou Vánoce. Sloužil jste někdy o Vánocích?

Jako velitel jsem si považoval za čest a povinnost být se svými vojáky i v době vánočních svátků. Je třeba vědět, že v armádě do roku 1989 byly jednotky tvořeny z vojáků z celé Československé republiky, kde byli zastoupeni ateisté, ale i věřící z Moravy a Slovenska, Maďari i Romové. A tak povinností velitelů bylo umožnit tradiční oslavy Vánoc a uspořádat štědrovečerní večeři.

Že by kapr?

Kapr nebo smažený řízek a bramborový salát. Vojáci, co byli ve službě na strážních stanovištích měli smůlu, ale o sváteční menáž nepřišli. Samozřejmě, že ti, co dostali na Vánoce volno k opuštění posádky tzv. opuštěk, na tom byli určitě lépe, ale co? Vojna není kojná a voják musí něco vydržet.

Konal se nějaký večírek?

Jako velitel jsem pronesl k vojákům pár vřelých slov, popřál dobrou chuť a ano, po večeři následovalo krátké posezení a často i zhlédnutí programu, který si vojáci sami připravili. Dovedete si asi představit, že to byla někdy opravdu velká legrace. Vojáci pak měli prodlouženou večeři u televize a já jsem spěchal domů k rodině.

Na druhou štědrovečerní večeři.

Jinak by to ani nešlo. Rád na to vzpomínám.

Hezký závěr našeho rozhovoru. Pojdme společně poděkovat čtenářům, že si to naše, místy dosti znepokojivé, povídání přečetli až do konce a popřejme nám všem, ať se svět umoudří a ať si děti i dospělí mohou na vojáky jenom hrát.

Hannah Bartíková

Nadporučík Miňovský se služebním psem Avou v roce 1972 coby velitel ženijní rotty vojenského útvaru v Rakovníku.

Foto: Archiv

JEDLIČKA, SMRČEK NEBO BOROVÍČKA?

Čas pořízení vánočního stromku se povážlivě přiblížil a přichází moment rozhodnutí, kde a jaký stromek si pořídit. Dříve byl výběr jednoduchý. V ohradě u obchodu proti sobě stály většinou jen dva týmy. Prořídle borovičky proti kostrbatým smrčkům. Nákup stromku byl tak pro mého otce toužícího po dokonale rostlém stromku předem prohranou bitvou, ale pro mě, jako dítě, to byl vrcholně radostný zážitek, neboť svázaný stromek, jedno jaký, stojící na balkóně našeho bytu byl jasným znamením, že se blíží tolik očekávané Vánoce.

Dnes se nabídka vánočních stromků rozšířila tak, že až oči přecházejí. Jak si tedy a z čeho vybrat? Nabídka vánočních stromků všeho druhu, které jsou v prodeji, pochází ze dvou zdrojů. Dříve více než dnes se jedná o běžné lesní stromky, při jejichž pěstování se vysazuje velké množství sazenic, neboť se počítá s určitým procentem úhynu. Uchytí-li se jich více, než je potřeba, ty nadbytečné se musí prořezat, aby lesní porost nebyl příliš hustý. A tak nám o svátcích může dělat doma radost stromek, který by tak jako tak čekal stejný osud, jen by zůstal zbytečně ležet v lese.

Velká část produkce vánočních stromků dnes ale pochází ze speciálních plantáží, kde se pěstují husté jedle, stříbrné smrky a krásné borovičky jenom za účelem vánočního prodeje. Je pravda, že náš trh už léta v tomto smyslu sytí velké zahraniční firmy, ale v poslední době se prosazují i čeští pěstitelé. Proč si tedy nedat tu práci a nevybrat si stromek domácí provenience, než sáhnout po nějakém, který k nám putoval stovky a stovky kilometrů?

Mnoho lidí poslední dobou také volí stromky v květináčích, které s nimi mohou prožít Vánoce několik let za sebou. Takové by ale v teple domova neměly být déle než týden a určitě jim prospěje každodenní rosení.

Že v mém článku chybí zmínka o umělých stromcích? Nechybí, protože řeč je jenom o těch opravdových, ne o jejich imitaci.

Ing. Vít Penížek, Ph.D.

ZAHRADNICTVÍ KVĚPO

Vánoční stromky v prodeji od 10. 12. 2015

Dále nabízíme:

- Jmelí zlaté • Jmelí zelené • Jmelí stříbrné • Jedlovou klest • Svícny • Adventní věnce všech velikostí dle přání zákazníka • Řezané květiny a květinová aranžmá

Krásné Vánoce s výzdobou od nás přeje KVĚPO!

www.zahradnictvikvepo.cz,

Ponahlo.Jiri@centrum.cz, 603507838, 233930795

LISTOPAD V KULÍŠKU

První půlka listopadu se v Kulíšku nesla ve znamení příprav na svátek sv. Martina. Děti dlabaly na plácku u ořešků tři dýňové lucerny a malovaly barvami na sklo sklenice, které pak zpestřily značení cesty u řeky pro celý průvod. Samozřejmě pak vyráběly i skleněné lucerničky samy pro sebe. Zpívali jsme martinské písničky a nachystali jsme pro děti martinskou stezku s několika úkoly

a pokladem v podobě martinských rohlíčků na závěr. Ve čtvrtek 12. 11. se pak Kulíšci přidali ke společnému svátku světla u řeky.

Díky Jessemu Guthrie jsme v pondělí 16. 11. mohli uspořádat celodenní výlet pro Kulíšky, jejich starší i mladší sourozence a pár rodičů. Jesse nám totiž zapůjčil a v bývalém lomu na Dole postavil obrovský expediční stan. Ten nám kromě odpočinku po obědě posloužil i jako báječné místo na hraní. Cílem výletu bylo poznat různé druhy zeleniny a uvařit z nich na ohni bramboračku. Cestou od přívazu děti potkaly „zelinářku“ Evu a ta jim ve svém krámku ukázala pórek, mrkev, kedlubny, cibuli, česnek, brambory, petržel, celer... Kousek dál jsme za zpěvu písničky „Kopu, kopu brambory“ vyhrabali z listí malé, větší i pořádné brambory a sestavili z nich hada bramboráka. Pěkně od největší brambory po nejmenší. V lomu jsme se utábořili a pustili se do vaření. Zelenina se myla, škrábala, krájela a děti to bavilo tak, že v kotlíku málem nezbylo místo na vodu. Když už se polévka vařila na ohni, mohly si děti s bramborami užít i výtvarničení – bramborovými razítky si každý vytvořil obrázek podle svého gusta. U oběda se potvrdilo, že nejlépe chutná vlastnoručně nakrájená zeleninka. U polévky se nám často stávalo, že děti tvrdí, že tohle a tamto nejedí, ale tuhle bramboračku plnou zeleniny jedly s chutí. Pak si Kulíšci zalezli do stanu a poslechli si k odpočinku pěkné pohádky. A po svačince už byl čas akorát sbalit stan, zalít ohniště vodou a vyrazit zpátky k přívazu.

Druhá půlka listopadu pak patřila zvířátkům. V lese jsme poznávali různé druhy zvířat a povídali si o tom, jak které tráví zimu. Zkoušeli jsme se zahrabávat do listí jako ježci, kličkovat jako zajíci, hádali jsme, proč má srnka bílý zadeček a zpívali jsme o srnkách písničku. Četli jsme knížku Marie Kubátové „Pohádky pro zimní spáče“. Na výpravách po loukách jsme se ještě dvakrát vrátili k tématu zeleniny a využili to pro výtvarnou činnost.

Teď nás čeká advent a Kulíškové Vánoce. Už se těšíme na společné pečení cukroví, zdobení stromčku v lese pro zvířátka a povídání i zpívání o tom, „co ještě se nám přihodilo v městě Betlémě...“

Kateřina Judová

Rok zahrádkáře

PODZIM

Dříve, než jsem napsal první slova tohoto článku, kterým se chci s vámi podělit o své zkušenosti dlouholetého zahrádkáře, jsem přemýšlel, kterým ročním obdobím mám začít? Kdy vlastně začíná zahrádkářův rok?

Zvolil jsem podzim, protože si myslím, že právě v této době se každý zahrádkář připravuje na novou sezonu. Podzim je obdobím, kdy většinou končí nebo už skončila vegetační doba jak užitkových, tak i okrasných rostlin. Musíme záhony zřít a předtím je dobré rozházet kompost, máme-li nějaký. Samotné kompostování je téma, které by vystačilo na dlouhou diskuzi.

Kompostování je proces, ve kterém se někde v koutku zahrádky, nejlépe pod stromem, zbavíme většiny rostlinných zbytků, větviček, posekané trávy i většiny kuchyňských zbytků a výsledkem je organické hnojivo, kterého není na zahrádce nikdy dost. Kompost vršíme do výšky asi tak jednoho metru. Při ukládání odpadu se snažíme, pokud to jde, jednotlivé druhy odpadu střídat. Do kompostu si může dovolit uložit i drobné větvičky, které však doporučuji nastříhat na co nejkratší kousky.

Tématem mezi zahrádkáři je, zda do kompostu patří ořechové listí. Podle mé zkušenosti si to můžeme dovolit, ale protože ořechové listí obsahuje

látky, které se hůře rozkládají, je dobré ukládat ořechové listí, které je vlhké a po malých vrstvách, tak jak listí ze stromů opadá a ještě jej střídat například s posečenou trávou.

Kompost zraje cca 3 roky. Jednou ročně jej musíme překopat, aby se provzdušnil a lépe zrál. Znamená to, že máme na zahrádce 3 hromady kompostu, protože jedna hromada je z předloňského roku, ze které již uzrálý kompost můžeme používat, druhá hromada je loňská, která ještě zraje, a do třetí hromady právě ukládáme rostlinný odpad. Tolik ke kompostu. Když je řeč o podzimu, neměl bych zapomenout na česnek. Můžeme jej teoreticky vysázet i na jaře, ale z jarní výsadby bývá česnek menší a jeho sklizeň je pozdější. Sázíme jej tedy na podzim do řádků vzdálených od sebe cca 20 – 25 cm a sazenice by měly být cca 10 cm od sebe. Před výsadbou se sadba česneku moří proti škůdcům (háďátku), na což lze použít např. přípravek Sulka, do jehož roztoku namočíme sadbu na několik hodin. Česnek sázíme do hloubky cca 6 cm a přitom dáváme pozor, abychom zasázeli stroužky česneku „hlavou nahoru“. Do konce října bychom měli mít česnek zasazený, aby stačil do příchodu mrazů zakořenit.

Další zkušenosti s pěstováním česneku až zase příště.

Ing. Vladimír Urbánek

FÓRUM LIBČICE

co se u nás děje

LIBČICKÝ BĚH

Slunná neděle 8. listopadu nalákala na libčickou náplavku více než čtyři desítky závodníků a nemalý počet diváků. Celkem se na start postavilo 27 mužů, 9 žen a 12 dětských běžců. Hlavní závod odstartoval podle harmonogramu v půl jedenácté a vítěz proťal cílovou pásku po úctyhodných 35 minutách, nejlepší závodnice byla o pouhé dvě minuty pomalejší. Zpocená čela a zrychlený tep závodníků dokazovaly, že všichni šli do závodu s opravdovou vervou.

Závodníci si pochvalovali příjemnou trasu, která je provedla celými Libčicemi, na které se jim dostávalo hojně podpory od jejich fanoušků. Po náročném stoupání z Letek ke křižovatce nad pískovnou se závodníci mohli občerstvit iontovým nápojem, aby dobře zvládli i druhou polovinu závodu. Na trati byli na všech důležitých místech rozestaveni dobrovolníci, kteří zajišťovali bezproblémový průběh závodu. Organizátoři neponechali nic náhodě včetně lékaře připraveného pomoci komukoliv, kdo by to potřeboval. Naštěstí se celý závod obešel bez jeho zásahu.

Po skončení hlavního závodu dospělých se na startovní čáru postavily děti. Jejich okruh byl veden po libčické náplavce. Dětské závodníci se do běhu pustili stejně srdnatě jako jejich rodiče a na závěr si všichni odnesli sladkou odměnu.

Potěšilo nás, kolik nadšených amatérských běžců se na startu sešlo a věříme, že se nám podaří nastartovat podzimní běžeckou tradici v Libčicích. Rádi bychom všem poděkovali za účast a nadšení, které do závodu vložili. Dále chceme vyjádřit poděkování městu Libčice za finanční podporu, bez které by nebylo možné závod uspořádat. Díky patří i partneru akce - prodejně sport Derfl z Kralup nad Vltavou. Chcete-li nasát atmosféru prvního ročníku Libčického běhu, podívejte se na fotogalerii na forumlibcice.cz, kde najdete i konečné výsledky běhu.

Těšíme se na velkou účast v dalších ročnících Libčického běhu!

Za organizační tým

Mgr. Kateřina Hrachovcová a Ing. Vítěk Penížek, PhD.

Nejlepší běžci zleva: Petr Pejchal z Libčic (2. místo) Láďa Zámečník z Kralup (1. místo), Tomáš Dvořák z Prahy (3. místo).
Foto: Hannah Bartíková

ŠACHOVÝ KLUB LIBĚHRAD

V průběhu jara 2015 byly ukončeny mistrovské soutěže družstev v šachu, kam ŠK Liběhrad přihlásil dvě družstva.

Radost nám udělalo mužstvo, které hraje regionální přebor osmičlenných družstev, protože skončilo na hezkém druhém místě. Naši šachisté to však chápali jako svůj neúspěch, protože družstvo hrálo velice dobře a od druhého kola bylo v čele soutěže. Bohužel v posledním rozhodujícím kole, kdy by k postupu do vyšší soutěže stačilo s mužstvem Sokola Buštěhrad B remizovat, zapracovala psychika a hráči prohráli těsně 3,5 – 4,5.

B mužstvo hrálo regionální soutěž pětičlenných družstev a skončilo na pátém místě, což zhruba odpovídá síle mužstva. B mužstvo dokázalo zvítězit v pěti zápasech, jednou remizovalo a čtyřikrát prohrálo. Souběžně se soutěží družstev byl sehrán přebor oddílů o „Mistra Libčic“, jehož vítězem se stal Jiří Hořínek, kterému tímto gratulujeme.

Stále litujeme, že v oddílu nemáme dost hráčů z řad dětí a mládeže. Věříme, že to není tím, že by pro ně šachy byly příliš náročnou hrou, což v minulosti popřeli svými výbornými výkony Jakub Manek, Adam Basl a Jakub Houška. Stále ale platí, že šachy jsou jako sport pro děti méně atraktivní a že se raději věnují pohybovým hrám jako je např. fotbal, florbal a další. Navzdory tomu se nadále budeme snažit šachy mezi mládeží propagovat, protože bychom rádi v roce 2016 uspořádali šachový turnaj pro školní mládež.

Zveme všechny případné zájemce z řad dětí, ale i dospělých hráčů, aby si zcela nezávazně přišli s námi zahrát. Setkáváme se každý čtvrtek od 18:00 v Klubu seniorů v Letecké ulici.

Přijďte se pobavit hrou, které se ne nadarmo říká „královská“.

Petr Plicka, kapitán A družstva
Martin Najman, kapitán B družstva

STOLNÍ TENIS

Prosincové domácí zápasy okresního přeboru:

5. 12. 2015 9:30 Sokol Libčice „B“ - Sokol Lety „C“
12. 12. 2015 9:30 Sokol Libčice „B“ - Viktoria Vestec „A“

Podle průběžných výsledků si libčické týmy vedou v okresním přeboru velmi dobře. „A“ tým je prozatím na prvním místě, a týmy „B“ a „C“ dosáhly každý ve své skupině na místo druhé.

Konečné výsledky vám přineseme až po ukončení přeboru.

**VÁNOČNÍ TURNAJ
VE STOLNÍM TENISU
PRO NEREGISTROVANÉ - HOBBY HRÁČE**

NEDĚLE 27.12.2015 SOKOLOVNA LIBČICE
KATEGORIE DĚTI - ZAHÁJENÍ 8.30 HODIN
KATEGORIE DOSPĚLÍ - ZAHÁJENÍ 10.30 HOD.
PŘIHLÁŠKY NEJDELE 15 MINUT PŘED ZAHÁJENÍM KATEGORIÍ

STARTOVNÉ:
DĚTI ZDARMA, DOSPĚLÍ 100,- Kč
OBČERSTVENÍ ZDARMA V CENĚ STARTOVNÉHO
PŘÍPADNÉ DOTAZY NA TEL. 777 220711, 737 482021

LIBČICKÉ KARATE OPĚT NA STUPNI VÍTĚZŮ

8. listopadu 2015 se konal 6. ročník Otevřeného Mezinárodního Mistrovství České republiky v karate pořádané Českou Asociací Budo Karate. Za náš závodní oddíl Karate H Libčice nastoupili čtyři karatisté:

1. Kategorie mladších žáků – Natálka Hudáčková
2. Kategorie starších žáků – Salmi Agur
3. Kategorie muži do 80 kg – Michal Roll
4. Kategorie ženy nad 60 kg – Veronika Jandová

Mistrovství republiky se zúčastnilo více jak 350 závodníků z osmi zemí. Mohli jsme zde vidět mistry Evropy a mistry světa.

Nejdříve nastupovala Natálka, které se podařilo proklouznout pavoukem na 3. místo a odvezla si z Mistrovství republiky bronzovou medaili. Natálka se neustále zlepšuje a je pro oddíl příslibem do budoucna.

Jako druhý nastupoval na kumite Agur, který měl ve své kategorii velmi těžké soupeře, hlavně zahraniční. V konečném pořadí získal 5. místo.

Třetí nastoupil náš dlouholetý závodník Michal, který se vrátil do oddílu po sedmi letech. Předváděl velice dobré zápasy, bohužel však nestačil na italské reprezentanty. Nakonec v boji o třetí místo podlehl vynikajícímu českému karatistovi z Karate Praha. Získal nepopulární čtvrté místo.

V této kategorii obvykle zápasí i náš neúspěšnější závodník Jirka Hodík, ale pro zranění z minulých závodů se stal tentokrát pouze divákem.

Poslední na tatami se představila Veronika. V několika předešlých západech nenašla rovnocennou soupeřku. Velice hladce postoupila do finále, ve kterém se střetla s reprezentantkou z Dánska. Ta na Veroniku po technické stránce nestačila. Veronika ale bohužel na konci zápasu udělala taktickou chybu a prohrála tím nejtěsnějším možným rozdílem. Touto prohrou se ale připravila o možnost startovat na Mistrovství světa v irském Dublinu. Získala stříbrnou medaili a titul Mezinárodní vicemistryně České republiky.

Sensei Jiří Hodík

PRODÁM GARÁŽ V LIBČICÍCH

Kontakt: 602 219 876 (vlastník)

RIZIKOVÉ KÁCENÍ
www.rizikovekacenipraha.cz

Vám přeje VESELÉ VÁNOCE

Filip Jarušek

Libčice n. Vltavou, tel.: 606 567 274

SBĚRATEL VYKUPUJE!

Vykupuji staré rybářské pruty a navijáky firmy Shakespeare do roku 1989, ale i české prvorepublikové výroby (např. Rousek, Tap, Stibůrek, Vlček, Horex, Troníček, Ing. Šídlo, Karko Praha, Stará Turá, atd.)

DÁLE SBÍRÁM

woblery, třpytky, splávky, katalogy, staré plechové řízkovnice nebo podběráky a další rybářskou bižuterii české a prvorepublikové výroby a firmy Shakespeare. Své nabídky a fotky mi můžete posílat na

e-mail: ambidex@centrum.cz

Telefonický kontakt: 602 273 724

Budu rád za každou vaši nabídku.

Zdeněk Sýkora.

RUMTORÁDI

děkuji svým věrným fanouškům za přízeň,
přeji krásné Vánoce
a těší se na společné večery
s dobrou country muzikou
i v roce

2016

Jakub Jan Ryba Česká mše vánoční

20. prosince 2015, 18.00
evangelický kostel
Libčice nad Vltavou

Zve vás LOS. Vstupné dobrovolné. Akce se
koná s podporou města Libčice nad Vltavou.

KATOLICKÝ KOSTEL - LIBČICE nad Vltavou

SCHOVANKY U JESLIČEK

vánoční a country písně

sobota
26. 12. 2015
18:30

vstupné dobrovolné

Mikulášská besídka pro děti

Kdy: sobota 5. 12. 2015
V kolik: 15:00 - 17:00
Kde: Kulturní dům Libčice

VSTUP ZDARMA

Program:

- hudba k poslechu a k tanci
- soutěže a hry pro děti
- výtvarná dílna
- divadélko pro děti
- prodej vánočního zboží

A hlavně přijde
Mikuláš!

malina
Akci pořádá MC Malina za finanční podpory města
Libčice nad Vltavou

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH 2015 ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST

ROZTOKY - LEVÝ HRADEC - LIBČICE - TURSO - ÚNĚTICE - NOUTONICE - BUDEČ

STĚDRÝ DEN

Čtvrtek 24. 12.

15:30 Roztoky

Štědrovečerní mše svatá

16:00 Noutonice

Štědrovečerní bohoslužba slova

20:00 Tursko

Štědrovečerní mše svatá

24:00 Budeč

Půlnoční mše svatá

24:00 Únětice

Půlnoční mše svatá

SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ

Pátek 25. 12.

8:30 Únětice

8:30 Tursko

10:15 Roztoky

15:00 Libčice

SVÁTEK SVATÉ RODINY

Sobota 26. 12.

14:00 Levý Hradec

16:00 Noutonice

POSLEDNÍ DEN

OBČANSKÉHO ROKU

Čtvrtek 31. 12.

18:00 Roztoky

Mše svatá a Te Deum s požehnáním

SLAVNOST MATKY BOŽÍ

PÁTEK 1. 1.

8:30 Únětice

10:15 Roztoky

SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ

Sobota 2. 1.

14:00 Levý Hradec

16:00 Neutonice

Neděle 3. 1.

8:30 Únětice

8:30 Tursko

10:15 Roztoky

17:30 Libčice

19:00 Levý Hradec

Adorace

Pátek 8. 1.

18:00 Roztoky

SLAVNOST KŘTU PÁNĚ

Sobota 9. 1.

14:00 Levý Hradec

16:00 Neutonice

Neděle 10. 1.

8:30 Únětice

8:30 Tursko

10:15 Roztoky

17:30 Libčice

ZVĚSTOVÁNÍ ANDĚLŮ

Vánoční hra

Pátek 25. 12. v 17:00

Kostel sv. Jana Křtitele v Roztokách

www.podnikejzdomova.cz/simi

Palivové dřevo • Kácení stromů • Nejlevnější topení v současnosti !!!
Nenechávejte nákup dřeva na poslední chvíli.

- Rizikové kácení stromů.
- Očišťování a úklid zahrad od porostů (náletové dřeviny).
- Kácení stromů v blízkosti domů, silnic a elektrického vedení.
- Celková údržba stromů na hřbitovech.
- Kácení lezeckou technikou za použití lan a speciálních postrojů.
- Kácení za použití speciálních plošin na automobilovém podvozku o dosahu 35,5 m.

728 100 378 • drevotop.praha@seznam.cz

www.autohouser.cz

PNEUSERVIS

Přílepská 1233 Roztoky

Prodej pneumatik a disků všech značek, typů a rozměrů. Auto, moto, nákladní, stavební, hobby, speciální. Provádíme odbornou montáž a opravy pneu na nejmodernějších strojích s nejmodernějšími technologiemi. Odborná konzultace při výběru nabízeného zboží. Nabízíme uskladnění i kompletních sad kol a jejich servis. Prodej příslušenství. Přímé zastoupení prémiových značek pneumatik a disků.

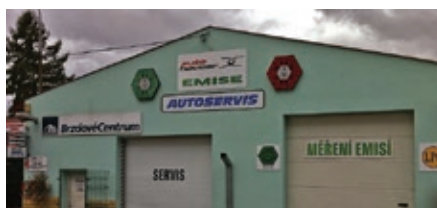
KONTAKT:

Lumír Novotný, 774 151 334,

lumir.novotny@autohouser.cz

Bohumil Houser, 731 151 341,

PRODEJ A SERVIS, 220 911 128,

AUTOSERVIS

Přílepská 1707 Roztoky

Zajistíme pro vás STK včetně měření EMISÍ. Opravy vozů všech značek. Mechanické opravy, autoelektrika, servisní prohlídky po najetých kilometrech, výměny olejů, diagnostika, výměny čelních i ostatních skel, servis klimatizace a dezinfekce ozonem, montáž příslušenství a zabezpečení vozů, opravy brzd, výměny výfuků, opravy podvozků, výměny tlumičů pérování a další. Zajistíme pro vás opravu havarovaného vozu včetně kompletního zastupování v jednání s pojišťovnou. Seřídíme geometrii vašeho vozu na nejmodernějším 3D zařízení. Zapůjčení náhradního vozu.

KONTAKT:

Josef Čížkovský, 731 151 334

Miroslav Vejborna, 731 862 462

STK EMISE, 233 910 042

servis@autohouser.cz

AUTODÍLY

Přílepská 1233 Roztoky

Velkoobchod a maloobchod. Prodáváme široký sortiment náhradních dílů na většinu automobilů ve spolupráci se značkovými i neznámkovými dodavateli. Naši hlavní dodavatelé jsou: AŠ FINANCIÁL, AUTO KELLY, APM, ACI, ELIT, INTER CARS, MG PARTS, SPEI SERVIS, STAHLGRUBER, STUALARM a další. Po dohodě zajistíme i originální náhradní díly. Samozřejmostí je dovoz až do vaší dílny.

KONTAKT:

Martin Franc, 739 465 534,

martin.franc@autohouser.cz

Tomáš Kukelka, 731 151 337

Jaroslav Konečný, 731 151 343

fotokalendáře

online do 10 minut od 149 Kč
www.powerprint.cz

Brandejsovo náměstí 1219/1 | Praha-Suchbát
 tel. 220 920 621 | obchod@powerprint.cz
 otevírací doba po-čt 8-18 (pá do 17 hodin)

**PASPARTOVÁNÍ
RÁMOVÁNÍ
VÝTVARNÉ POTŘEBY**

Po	9:00 - 17:00
Út	zavřeno
St	9:00 - 17:00
Čt	9:00 - 17:00
Pá	9:00 - 17:00

Helena Chvojková

Tyršovo nám. 380, 252 63 Roztoky
 mobil: +420 607 148 208
 e-mail: anelech@seznam.cz
www.pasparty.kvalitne.cz

Autoservis-Pneuservis u Karla
Škoda-Audi-Seat-VW

PROVÁDÍME: ▶ Mechanické práce (výměny provozních kapalin, GO motorů, výměny rozvodů, opravy podvozků, opravy brzdového systému, výměny tlumičů, výfuků a mnoho dalšího) ▶ Diagnostiku ▶ Opravy laku, lakýrnické práce ▶ Přípravu vozu na STK a zařízení STK ▶ Pneuservisní úkony (přezutí, vyvážení opravy pneu, uložení kol zdarma)

Cena kompletního přezutí a vyvážení sady kol 300,- Kč

Libčice nad Vltavou, Pod Kameníčkem 636
Tel.: 605 390 371
 e-mail: apukarla@gmail.com

Měsíčník Libčické noviny vydává MěÚ, nám. Svobody 90, 252 66 Libčice nad Vltavou, www.libcice.cz, podatelna@libcice.cz, IČ: 00241407, evid. č. MK: ČRE 12222.
 Šéfredaktorka: Hannah Bartíková (hannah.bartikova@hbart.cz). Redakční rada: Mgr. Kateřina Hrachovcová, Ing. Jiří Slanina, Bc. Jiří Sochor, Ing. Vladimír Urbánek.
 Ilustrace: Jiří Tyller. Za jazykovou správnost zodpovídá: Hana Tyllerová. Grafické zpracování: Ondřej Pellar - Studio Klika. Tisk: Tiskárna Libertas a. s. Praha. Redakce si vyhrazuje právo texty redakčně upravovat, popřípadě krátit. Uveřejněné příspěvky nemusí nutně vyjadřovat názory redakční rady a za jejich obsahovou správnost zodpovídají podepsaní autoři. Náklad 1500 ks, zdarma, roznáška prostřednictvím České pošty do všech libčických domácností. Uzávěrka pro příjem příspěvků vždy k 15. dni v měsíci.

VÍTÁME VÁS

Seznamte se s našimi nejmladšími,
kteří byli 21. listopadu 2015 slavnostně zapsáni mezi občany našeho města.

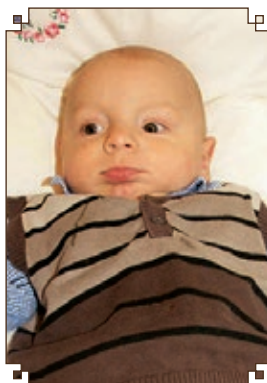
Agáta Doubková

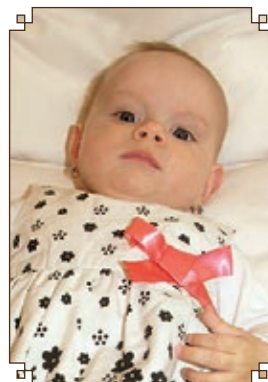
Agnes Konečná

Andrea Kučerová

Baltazar Končítek

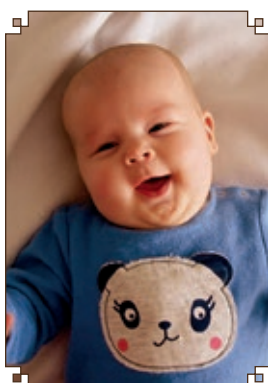
Barbora Holečková

Filip Peltán

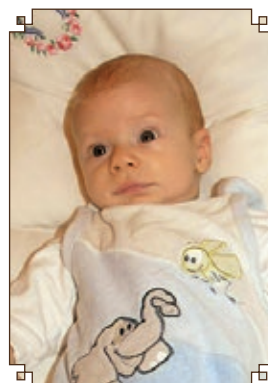
Hynek Albert Menšík

Julie Zvěďelíková

Justina Slaninová

Marek Ribka

Samuel Gruzdz

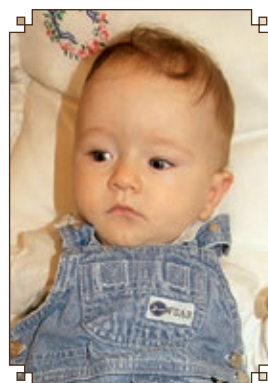
Tadeáš Hora

Václav Kastner

Vít Klouček

Vratislav Tahal